

CIVIL MISCELLANEOUS

ਬਾ ਅਦਾਲਤ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.

ਡਾ. ਆਯਾ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 1460 ਓਫ 1961

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ XLIV)-ਸੈਕਸ਼ਨ 29-ਸੰਪੱਤੀ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੇ ਗਏ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਲਾਮੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ-ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਕੀ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਆਰਟੀਕਲ 226-ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਿੱਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

ਹੇਲਡ, ਉਹ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚੀ ਗਈ ਸੀ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦਾ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਦੁਆਰਾ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ। ਉਕਤ ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਟਰਾਂਸਫਰ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹੇਲਡ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹੈ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3, ਮਿਤੀ 28 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। , ਭਾਵ, 28 ਸਤੰਬਰ, 1961, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਏ.ਸੀ. ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਚ.ਐਸ.ਦੁਆਬੀਆ, ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਕੇ.ਐਸ.ਛਾਛੀ। ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ।

ਹੁਕਮ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਡਾ. ਆਇਆ ਸਿੰਘ ਨੇ 28 ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 30 ਸਤੰਬਰ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। , 1961, ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਜੋ 1947-48 ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸ. ਸੰਗਰੂਰ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨਰਵਾਣਾ ਅਤੇ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਤਹਿਤ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਰਿੱਟ ਲਈ ਦਾਇਰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬਦੇਹ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਦਿਵਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਵਾਜ਼ਬ।

ਇਹ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 12 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਅਸਲ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਇੱਕ ਪੱਖ ਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਮੇਰੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਚੌਥੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨਿਹਾਲ ਚੰਦ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ "ਅਸਲ ਤਾਰੀਖ" ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ

ਜੋ ਹੁਣ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਛਾਪੀ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। .

ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਨਰਵਾਣਾ ਮੰਡੀ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 145 'ਤੇ ਉਦੋਂ ਤੋਂ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੋਂ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ 1947-48 ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 7. ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੁਕਾਨ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ 12 ਜੁਲਾਈ, 1956 ਨੂੰ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ, ਨਰਵਾਣਾ ਦੇ ਇੱਕ ਕੱਪੜਾ ਵਪਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੋਲੀ ਬੰਦ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ 17 ਮਾਰਚ, 1959 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ 1 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਤ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਡਾ: ਆਇਆ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 28 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ "ਇਸ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ।" ਇਸ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦਾ ਸਮਾਂ 29 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸੰਗਰੂਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਬੇਦਖਲੀ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 28 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਉਸਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਰੋਕ ਨੂੰ "ਰੱਦ" ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 30 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਦੁਕਾਨ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮੇਂ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪਤੀ ਸੀ, ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ)

ਐਕਟ, 1954 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੌਥੇ ਨਿਵਾਸੀ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। 1 ਮਈ, 1961 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਚੌਥਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸਥਿਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ। ਇਹ ਮੇਰੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਲੰਘਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨਰਵਾਣਾ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਹੈਰਾਨੀ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਜੇ ਹੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਗਏ। . ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਪਿਛਲੇ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ 28 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸਣ ਲਈ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਵਜੋਂ ਬੁਲਾਉਣਾ ਨਿਆਂ ਦਾ ਧੋਖਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾਵੇ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਕੱਢਣ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਇਹ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਕਿਸੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਬਚਾਅ ਹੈ ਜੋ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29, ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਹੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਦੂਜੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖੀ ਸੀ। ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਜਿਹੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸ੍ਰੀ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ

ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਿਆਦ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਅਮਲ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ 28 ਅਤੇ 29 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ 30 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਰਕ ਦੇ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸੈੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾ. ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਲਈ ਉਸ ਦੁਕਾਨ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੋਂ ਉਸਨੂੰ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਗਲਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਹੋਰਵਿਲ ਅਤੇ ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਈਅਰ, ਜੇ.ਜੇ.), ਕੇ.ਪੀ.ਐਸ. ਬੰਗਾਸਵਾਮੀ ਚੇੱਟੀਅਰ ਬਨਾਮ ਏ ਬਾਪੂ ਸਾਹਿਬ (1) ਵਿੱਚ, "ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਿਹਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਆਂ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੱਟ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰੇ।" ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਸੱਟ ਮਾਰੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਬਹਾਲ ਹੋਵੇ ਜਿਸਦਾ ਉਸਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਨੰਦ ਮਾਣਿਆ ਸੀ। ਰਾਜ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸੋਹਨ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਦੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਅਥਾਰਟੀ ਵੱਲ ਦਿਵਾਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਪਬਲਿਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ (ਬੇਦਖਲੀ) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ, ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਸੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਹੁਣ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੀ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਅਤੇ

ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕੋਰਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਿਆ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦੀ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ

ਮੈਂ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਪਾਵੇ ਜੋ ਹੁਣ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕੋਲ ਹੈ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਰੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਭੇਜੀ ਜਾਵੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਖਰਚਾ ਚੌਥੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ।

ਕੇ.ਐਸ.ਕੇ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।

ਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਅਨੁਵਾਦਕ)